Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26050
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ñ sic̄ adseruiente tta puncat atq iubente. Sed tta q; unusq;
homo duplicē in se habeat legē cōuenientie; nichq; actionū
nisi ad solū corpus multa aut ad solū referenda sunt animū
prudent debemus aduertere q̄m indecens q̄nq; sit inuisū.
si qd a superiore indicet abinferiore negligat. Vel mens ra
tionalis salubrit exterior castiget. debet enā ppa exer
cere ieunia. qa ñ solū carnis desiderius sed etiā animi cupidi
tatib conuenit repugnari. dicente scriptura. Post ēcu
piscentias tuas ñ eas. & a uoluntate tua auertere. Ieu
nans g de his que caro expetit ieunet & de his que ma
le interior substantia ēcupiscit. Pessimus enī animē ci
bus ē uelle qd ñ licet. & noxia cordis delectatio ē que
aut turpi lucro pascit aut superbia extollit aut ultione
letat. Quāuis enī his affectib motus qq; corpis seruant
ad originē tamē suā cuncta respiciunt. & vbi censet q̄lita
actionis ibi inuenit intuū uoluptatis. quā aprauis desi
derius reuocare optimū maximūq; ieunium est. Se enī eden
di abstinentia est fructuosa. qndo exterior paritas a tem
pantia interior precedit. Celebrat g dilini uerū & spāle ieu
nium. qd & corpus & animā sui puritate sēificet. Cordis
secreta nri rimem & qb reb aut contristent aut gaudeant uisio
discutiam examine ac si qs amor uane gle siq radix
auaricie si qd in est uirus inuidie nichil talū anima
sumat esca. si uirtutū intenta delicias celestes epulas
irrenē pferat uoluptati. dignoscat homo sui generis
dignitatē factūq se ad imaginē & similitudinē sui
creatoris intelligat. nec tta de miseriis qs p peccatū
illud maximū & cōmune incidit expauescat. ut